

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 4C/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212810
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Spurný
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2013:6412212810.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Ivanom Spurným v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s. r. o., IČO: 35 807 598, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v odd. Sro, vložka číslo 23636/B, so sídlom Pribinova ul. 25, Bratislava, zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v odd. Sro, vložka číslo 60065/B, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125 eur a z titulu nemajetkovej ujmy suma 352,20 eur, v plnom rozsahu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu, podal na Okresný súd Žiar nad Hronom, dňa 27.09.2012 viac ako 600 formulárových žalôb, v ktorých sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu v exekučných konaniach. Podľa tvrdenia žalobcu, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktoré by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie so značným časovým odstupom konkrétne, v tejto veci po 191 dňoch. V prípadoch, v ktorých súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podľa tvrdenia žalobcu neexistovala na strane súdu taká okolnosť, ktorá by mu umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Nesprávny úradný postup súdu, teda videl žalobca, v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v neprimeranom čase a bez zbytočných prieťahov, ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, čo bolo príčinou vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Žalovaná strana navrhovala žalobu žalobcu zamietnuť, a to z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Podľa tvrdenia žalovanej strany, žalobca nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúci v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15 dňovej lehoty, alebo rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Podľa vyjadrenia žalovanej strany, má skôr za to, že stav, v ktorom sa

žalobca ocitol si zavinil sám spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Ďalej žalovaná strana namietala, že žaloba je zmätočná, nemá náležitosti návrhu na začatie konania. Podľa jej názoru, je nárok uplatnený predčasne, nakoľko prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škodu boli žalovanej strane doručené 23.04.2012 a žaloba na súd bola podaná 27.09.2012, teda neuplynula ešte šesťmesačná lehota. Žalovaná strana tiež vznášala námietku premlčania, a to z toho podľa skutkových okolností uvádzaných žalobcom, v niektorých žalobách k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, a podľa § 19 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Z. z., sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, odo dňa keď sa poškodený o škodu dozvedel.

Po podaní žaloby na súd, vzhľadom na vznesenú námietku žalobcu o vylúčení sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom z prejednaní a rozhodovania vecí, vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom, súd predložil spis spolu s pripojeným exekučným konaním a s vlastným vyjadrením, Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie. Krajský súd v Banskej Bystrici mal možnosť oboznámiť sa s návrhom žalobcu, s exekučným spisom. O návrhu žalobcu rozhodol svojimi rozhodnutiami v jednotlivých veciach a jednotlivých sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom, buď vylúčil alebo nevyvylúčil v konkrétnych veciach. Týmto rozhodnutiami je Okresný súd v Žiari nad Hronom viazaný.

Skutočnosť, že je súdom prejednávaná vec náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom toho istého súdu v inej veci, hypotézu právnej normy, uvedenej v § 14 ods. 1 O.s.p., nenapĺňa. Pomer sudcu k veci, zakladajúcu pochybnosti o jeho nestrannosti, by mohol byť, ale za okolností v tomto zákone nastaných iba za predpokladu, napr. vtedy, že by ten istý sudca prejednával žalobu na náhradu nemajetkovej ujmy, alebo škody, ktorá mala byť spôsobená jeho vlastným postupom v posudzovanom konaní, prípade postupom iného sudcu, či sudkyne, ku ktorému by bol vybavujúci sudca vo vzťahu osoby blízkej (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, spisovej značky 30 Cdo 727/2011 zo dňa 27.04.2012).

Okresný súd v Žiari nad Hronom, už vo veci vytýčil pojednávanie na deň 07.01.2013. Vtedy žalobca navrhoval prerušiť konanie. Okresný súd v Žiari nad Hronom svojím rozhodnutím, zo dňa 7. januára 2013, návrh na prerušenie konania zamietol, a toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, pod spisovou značkou 16Co/78/2013, zo dňa 30. apríla 2013.

Na nové vytýčené pojednávanie, na deň 10.06.2013, sa žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaná nedostavili. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť, a preto súd vo veci konal, aj keď účastníci zostali nečinní (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Z pripojeného exekučného spisu nie je sporné, že žalobca sa obrátil na súdneho exekútora s návrhom na vykonanie exekúcie. Jeho konaniu pod spisovou značkou EX 13615/2010, zodpovedá súdne konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 13Er/1130/2010. Z prezenčnej pečiatky, tohto súdu je dokázané, že súdny exekútor JUDr. Krutý, podal dňa 26.11.2010 žiadosť o udelenie poverenia exekúcie, a týmto dňom začalo aj konanie v exekučnej veci. Okresný súd v Žiari nad Hronom, vo veci rozhodol dňa 01.02.2011, tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie zamietol, a toto rozhodnutie bolo doručené súdnemu exekútorovi, dňa 16.02.2011. S dátumov, ktoré sú uvedené a zistiteľné priamo v spise, je teda dokázané, že od podania návrhu do rozhodnutia súdu uplynulo 66 dní, a nie tak, ako uvádza žalobca vo svojom návrhu, že uplynulo až 191 dní.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Od 01.06.2010 platí, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c a d. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 44 ods. 2 Zákona číslo 233/1995 Zbierky zákonov o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti v znení zmien a doplnkov).

Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca stanovuje lehotu na vydanie poverenia exekútora, na vykonanie exekúcie. V prípade, že nie sú splnené podmienky pre takéto poverenie, nestanovuje súdu lehotu, v ktorej rozhodne o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie

poverenia, na vykonanie exekúcie. Neznamená to však, že by súd nemusel vo veci pokračovať plynulo a bez prieťahovo. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu a Ústavného súdu, za subjektívne prieťahy v konaní považuje lehotu presahujúcu 6 mesiacov. V danej veci bolo rozhodnuté v tejto lehote, pretože, ako je uvedené vyššie, k rozhodnutiu došlo po 66 dňoch. Túto lehotu, nemožno považovať za lehotu, ktorá by spôsobovala prieťahy v konaní.

Námietka žalovanej strany, že žaloba nemá náležitosti návrhu na začatie konania, nie je dôvodná, pretože nesprávne uvedené čísla exekučných konaní, nemajú žiadny vplyv na to, že návrh má všetky náležitosti uvedené v § 79 ods. 1 a § 42 ods. 3 O.s.p. Rovnako nie je dôvodná námietka žalovanej strany o premlčaní nároku, vzhľadom na to, že súd vo veci rozhodol 01.02.2011, že do podania žaloby dňa 27.09.2012 neuplynula premlčacia doba. Nie je dôvodná ani námietka žalovanej strany ohľadom predčasne uplatneného nároku na súd. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Nie je sporné, že žalobca podal u žalovanej strany žiadosť o predbežné prejednanie nároku 23.04.2012. Žalovaná strana, ako príslušný orgán neuspokojil nárok na náhradu škody, alebo jeho časť žalobcu do šiestich mesiacov, odo dňa prijatia žiadosti (§ 16 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov), a preto v čase rozhodovania súdu, dňa 10.06.2013, boli splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci samej.

Súd sa zaoberal aj otázkou, či bolo v právomoci súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok vo veci. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že Zmluva o Európskej únii, aj keď bola uzatvorená vo forme medzinárodnej dohody, predstavuje ústavnú chartu Únie založenú na právnom štáte. Únia zachováva nový právny poriadok v prospech, ktorého štáty obmedzili svoje zvrchované práva, ktorý bol zavedenými zmluvami Spoločenstva, a ktorý sa vzťahuje nielen na členské štáty, ale aj na ich občanov. Základnými črtami zavedeného právneho poriadku Spoločenstva, sú najmä jeho uprednostnenie pred právnymi poriadkami členských štátov a priama súčinnosť celého súboru právnych predpisov. Okrem toho rešpektovanie pridelených právomocí, ako boli definované v zmluvách a autonómie právneho poriadku Spoločenstva, zabezpečuje výlučne Súdny dvor, podľa článku 19 Zmluvy o EU a článku 344 ZFEU. V dôsledku toho, sú rozsudky Súdu záväzné a sú súčasťou *acquis*, ktoré členské štáty, musia na základe článku 4 ods. 3 druhej vety Zmluvy o EU, dodržiavať. Slovenské súdy, by teda mali uplatňovať judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Súdny dvor, konkrétne v bode 50 uznesenia zo dňa 16. novembra 2010 vo veci C-76/10 Pohotovosť, zopakoval svoju judikatúru, podľa ktorej sa článok 6 Smernice 93/13/EHS, musí považovať za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho systému, majú právnu silu noriem verejného poriadku. V situácii, keď vnútroštátny súd rozhoduje o návrhu na nútený výkon rozhodcovského rozhodnutia, musí aj bez návrhu zastaviť výkon tohto rozhodcovského rozhodnutia, ak toto ukladá dotknutej strane povinnosť plnenia, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Tento súd je takisto povinný, pokiaľ má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť v rámci exekučného konania, či sankcia obsiahnutá v zmluve o úvere, uzavretej medzi poskytovateľom úveru a spotrebiteľom, nemá nekalú povahu. Táto povinnosť je založená uvedenými ustanoveniami *ex officio*. Pretože okresný súd v danej veci takto postupoval, v zmysle vyššie uvedeného, bola daná jeho právomoc na postup *ex officio*, pri preskúvaní rozhodcovského rozsudku.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup, sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení noviel).

Ako je uvedené vyššie, Okresný súd v Žiari nad Hronom v uvedenej exekučnej veci, vydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Postupoval v súlade s právom, a preto v tomto prípade, nie sú dané zákonné dôvody pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V tejto veci, je žaloba žalobcu nedôvodná, a preto ju súd v plnom rozsahu zamietol.

Žalovaná strana bola vo veci úspešná. V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., by mala právo aj na náhradu trov konania. Tieto trovy konania si neuplatňovala, a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu, ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.